

411. Fényben, sötétben látom

F. Eckhardt

Fény - ben, sötét - ben látom: Egy
szent arc néz re - ám; Für - ké - szival - lo -
má - som: Hogy el - hagy - lak ta - lán? Kész
szív - vel mon - dom né - ked: Mel -
let - ted dön - tök én, Te -
nél - kü - led nem é - lek, Ve -
led az üdv e - nyém.

2. A föld sok boldogsága, Mint füst szállt szerte el, Nincs semmi már, mi drága, Kereszted átölel.

Kész szívvel...

3. Hányszor sajtott a szívem, Míg Sátán meggyötört! Most átkaroltam híven, Ki értem összetört.

Kész szívvel...

4. Szívemben nappal, éjjel Most arcod fénye ég. Hadd hirdessem hát széjjel, Nálad mi jó, mi szép!

Kész szívvel...

Jonathan Paul (1853–1931) – Iványi Tiborné